

Nórád - Verőce

Árpád utca

Az Árpád utca képe anno 1899-ben

A Fő utca 1916-ban

Nórádverőce. Fő-utca a templommal

Verőce

A mi Dunánk

„Dicsérni is csak halkán illik ezt a halk gyönyörűséget,
ezt a kis pontját a szépségnek,
mert egy darab az egész Duna-völgy.

Budától Visegrádig
a pilisi hegyek keskeny kátlanában áradózó folyó”.
(Karinthy Frigyes: Este, a parkban... Duna-hangulat)

VERŐCÉÉRT ALAPÍTVÁNY

Amiről a régi képeslapok mesélnek

Verőce – „mágnás részlet”

A közismert tűztorony

A híres verőcei Duna-part

Vasúti és főutcai látvány

A Károly király tér

A csónakázás is kedvenc szórakozás volt

Pillanatképek Verőce mindennapjaiból

Farsang

Májusfa

Huszártalálkozó

Kedvencek a Duna-parton

Verőcei német nemzetiségi fiatalok találkozója

A Duna-parti új játszótér

Kincskeresés Verőcén

A Helytörténeti Kör szervezésével
„Kincskeresés Verőcén” címmel indítottuk
programunkat, mellyel játékos séta keretében
szeretnénk bemutatni Önöknek
Verőce nevezetességeit, szépségeit.
Három kincskereső sétát ajánlunk
a kedves látogatóknak.

A községbemutató programfüzetek
a *vasútállomás pénztáránál* átvehetők.
A séta alkalmával rejtvényt kell megfejteniük,
s ha ez sikeresen megtörténik, rátalálnak
a *Kincsesládára*, melyből emléktárgyat választhatnak.
Élményekben gazdag szórakozást kívánunk!
A programfüzetek a *www.veroce.hu* honlapról is
letölthetők! (Főoldal – Községünk – Helytört. Kör)

Kiadja: Verőcéért Alapítvány

Felelős kiadó: a Verőcéért Alapítvány kuratóriumi elnöke

A kiadvány anyagainak írták, az archív képeslapokat, fotókat rendelkezésre
bocsátották a Helytörténeti Kör tagjai, a község lakosai.

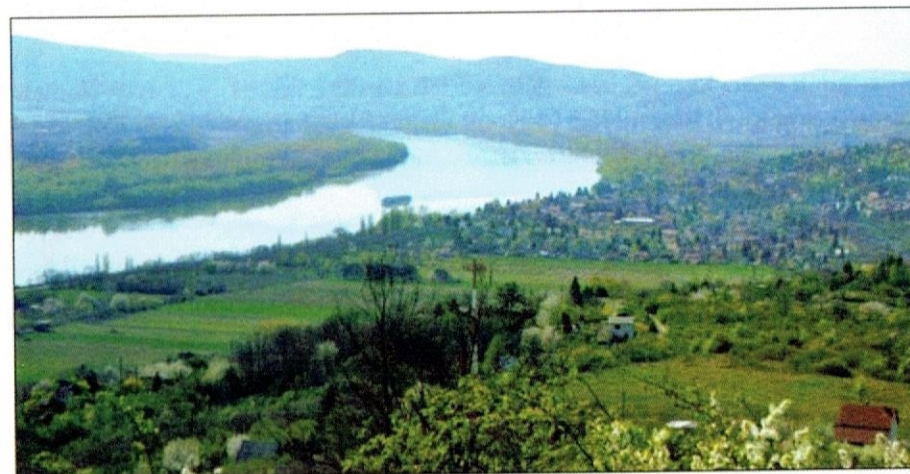
ISBN 978-963-08-9395-4

Nyomdai munkák: Diavár Nyomda

Köszönjük Verőce lakóinak eddigi támogatását, és kérjük, jövedelemadójuk
1%-ával továbbra is segítsék a Verőcéért végzett munkánkat.

A Verőcéért Alapítvány adószáma: 18686579-1-13

A kiadvány ingyenes. Önkéntes adományt köszönettel fogadunk.

A Duna gyöngye

„Nógrádverőce a Duna gyöngye. Jöjjön Verőcére nyaralni.”

Ezt hirdették a plakátok az 1930-as években.

Aki eljött, beleszeretett e festői fekvésű faluba,
amely Magyarország és a Dunakanyar legszebb részén,
hegyek, dombok között terül el.

Gyakran így emlegetik: „a Börzsöny lába”.

Jó itt élni. Élvezzük a település üdülőhely-jellegét, és büszkéek vagyunk
Verőce természeti szépségeire, múltjára, hagyományaira.

Kálmán Sándor népszínmű-író így vallott érzéseiről:

„Itt lettem szerelmes / Bolondja falumnak, /

Amely ékessége / a Duna-kanyarnak.”

Megszerették a nyaralók is, visszajártak, és visszajárnak,
mert több lett számukra mint üdülőhely.

„Verőcén boldog voltam, nem pusztán elégedett...”

Verőce nekünk a mennyország... úgy emlegetjük, úgy beszélünk róla,
mint az ígéret földjéről, sóvárogva, honvágygal ...” – írta
Devecseriné Guthi Erzsébet Búvópatakok című könyvében.

Napjainkban is érdemes eljönni Verőcére,
megismerni a falu múltját, jelenét, élvezni a természeti
szépségeket, az ember alkotta értékeket.

Verőce születése

Községünk a váci kistérségben – Vác és Szob között – fekszik. Könnyen elérhető vasúton és autóval. Régen Nógrád-Hont, majd Nógrád megyéhez tartozott, jelenleg Pest megyéhez került. Lakóinak száma 3600 fölött van, üdülőszezonban azonban a kétszerese.

Földrajzilag meghatározza, hogy a Duna bal partján, hegyek, dombok, völgyek között, a Börzsöny hegység lábánál fekszik, a Szentendrei-sziget csúcsánál és a Visegrádi-hegységgel szemben. Mindez nagyon kellemes klímát biztosít.

Verőce település falu, de Duna-parti utcasora városias, üdülőhely-jellegű.

A község jelképei

Régi bírói pecsét

Címer

Zászló

A címerben a pajzs a magyarság harcait, a vallási jelképek a katolikus és a református egyházat, a szőlő a megélhetést (1300-tól), a víz a Dunát vagy az egyik patakot jelenti.

Nevének eredete szláv vagy palóc – kapu, gyeplő, illetve örvénylő víz jelentésű. A falu évszázadok alatt (oklevelek alapján) viselt nevei történetére jellemző adatok: Werenecca, Wercze, Werncke, Vereuchen, Veruche, Vetissza, Wereuche. Weriche, Wernika, Wewwce, Vernica, Veronic(z), Nógrád Verőcze, Nógrádverőce, Verőcemaros, Verőce.

A falu a honfoglalást követő években született. Az ősi település Magyarkúton jöhetett létre, az első templom („Pusztatemplom”) környékén. Elpusztulása után, az 1300-as években a jelenlegi katolikus templom helyén, a dombra épült templom körül alakult ki a falumag, amely mai arculatát is meghatározza.

A Duna-parti rész csak a 19–20. század fordulóján épült ki.

A falu jelenleg is terjeszkedik.

A magyarkúti kápolna egykor

Az Irma-forrás Magyarkúton

Nógrádverőce

Magyarkút

A Migazzi-kastély kevésbé ismert fotóarca

A Swadló-villa, később „Pufi-kastély”

A település története

Az őskortól lakott volt a falu és környéke. Kisebb életközösségekben, mélyített kunyhókban éltek az emberek. Ezt kő- és bronzkori leletek – kőbalta, ék, tűzhely nyomai, kerámia, fémeszközök – bizonyítják.

Az ókorban sok népcsoport élt itt: illirek, kelták (géták), pannonok, dákok, majd a rómaiak hívására szarmaták, jazgidok is.

A Római Birodalom határa (limes) a Duna volt. A Ripa (folyópart) mindkét oldalán katonai táborok, őrtornyok védték a fontos utakat, a birodalmat a barbárok támadásától. Verőcén is épült őrtorony a 4. században. Kétemeletes volt, oldalán vízbe nyúló falakkal, ezek kikötőként is szolgáltak. Romjai ma is láthatók, a világörökség része lesz.

A Római Birodalom kettéválása, bukása után a népvándorlás idején előbb hunok, majd avarok, szlávok jöttek erre a területre.

Középkori emlékek a honfoglalás utáni időből maradtak fenn. A magyarok korán letelepedtek vidékünkön. Anonymus krónikájából tudjuk: Árpád vitézei átkeltek a Verőce vízen, és azt is, hogy 937-ben Botond vezér, kalandozó útjáról hazatérve, elerőtlenedett, meghalt, és a Verőce folyó közelében temették el.

Az Árpád-házi királyok idején – amikor Esztergom, majd Visegrád lett az udvar székhelye – Verőce jelentős, fejlődő falu volt. 1074-ben I. Géza, majd adománnyaként a váci püspökség birtoka lett.

A tatárok (1241–42) Verőcét és első templomát is elpusztították. A „Pusztatemplom” romjai Magyarúton fellelhetők; a helyi monda szerint minden nagypénteken megszólal az ősi templom harangja. IV. Béla többször járt itt, az oklevelek mellett az Aranyoskút elnevezése őrzi emlékét, ahova kincseit rejtette el, mesélték a régiek, hogy a tatárok elől a Duna felé gyorsabban tudjon menekülni.

Az Anjouk korában jelentős település volt. Nagy Lajos itt építtetett nyaralót Hedvig lányának, aki később lengyel királyné lett. Szentté avatták. A lovagkirály emlékét egy róla elnevezett kút őrzi az Eresztvény-hegyen.

A jelenben a múlt emlékeivel a jövőt kell szolgálnunk. Tesszük, hiszen:

„Az ember kötődik.

Tűjához, őshöz, anyanyelvhez.

Tárgyához, emlékekhez, hagyományokhoz.

Ez a kötődés meghatározza érzelmi életünket,

meghatározza értelmi fejlődésünket.” (Szász György: Templomok és temetők)

Verőce régi és mai arculata

Laczuska vendéglő

Palmettás szökőkút

Edvi Illés-villa - Erzsébet lak

Könyvtár, múzeumok

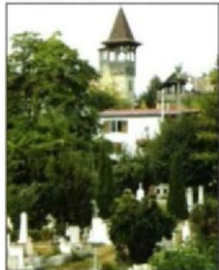
A Duna-part az Ybl-félc támfallal

A támfal napjainkban

A verőcei temetőben nyugvó hírességek

Gorka Géza és Gorka Livia keramikusok,
Liszkai Boldizsár és Giergl Kálmán építészek,
Mazolán Pál geológus, Meszlényi Róbert zeneszerző,
Hrabetz Nándor festőművész, a Popelka család, Oroszi
Vilma író és férje, Kaczián György újságíró, Rozsnyai
Kálmán műgyűjtő-író és felesége, NIL (Dapsy Gizella),
Magyarkúti Béla festőművész Kálmán Sándor író

Az egykori hajóállomás

Verőcei ritkaság: vízimalom a Dunán

— fc

A Dunagyöngye strandfürdő

A homokos fovenyfiirdő

A falu a középkorban

Verőce a 15. században élte virágkorát. Mezőváros volt, népes vásárokat tartottak. Szabadparasztnak, jobbágyok éltek itt. Jelentős volt a szőlőtermelés.

Temploma is volt a falunak, a jelenlegi katolikus templom helyén. Ez az „ékes templom” a török kori harcok martalékává vált.

Mátyás király idejében jelentős útvonal, vadászterület volt. Egy sikeres vadászat alkalmából – a helyiek szerint - tölgyfát ültetett, amely villámsújtottan ma is áll a Migazzi-kastély közelében (a volt Express tábor területén).

A későbbi években a falu lakói földesúri túlkapásuktól, járványoktól szenvedtek. A mohácsi vész (1526), majd az ország három részre szakadása után török uralom következett, Verőce a budai szandzsák része lett. Ekkor épült ki a falu pincerendszere, ami menekülési út, tárolóhely volt, és misét, istentiszteletet is tartottak itt. A reformáció hamar elért a faluba, a lakosság áttért, majd az ellenreformáció után a többség ismét katolikus lett.

A török megszállás idején, 1597-ben Miksa főherceg csapatai Verőcén arattak diadalt Mohamed serege felett. 1684-ban pedig Lotharingiai Károly győzedelmeskedett itt, erre a Török-patak elnevezés utal.

A török hódoltság után a Felvidékre menekült magyarok visszatértek, s az ide telepített németekkel és szlovákokkal együtt építették újjá a falut. 1714. október 4-én Verőcén kötött ki az a hajó, amellyel Ulmból érkeztek a német telepesek.

A Habsburg-uralom idején lassan éledezett a falu. Fejlődött a mezőgazdaság.

Jelentős események történtek a falu életében: Althan Károly váci püspök 1736 és 1743 között építtette a katolikus templomot. 1764-ben Mária Terézia Vácon (állítólag Verőcén is) járt. Az 1766-1774-es években Migazzi Kristóf püspök nyaralója készült el.

1785-ben (II. József türelmi rendelete után) a reformátusok is megépíthették templomukat.

A vármegye első szénbányáját 1768-ban nyitották meg Verőce (korábban Verőczemaros) határában. A bánya gróf Migazzi Kristóf váci püspöki helytartó, bécsi bíboros érsek nevéhez köthető. A kitermelt lignitszerű barnaszenet a váci és a szomszédos községek kézműveseinek ingyen ajánlották fel, de gyenge minősége miatt így sem kellett. A kis bányát kénytelenek voltak bezárni.

A falu ebben az időben az árvizektől védett magasabb részeken terült el. A mai Rákóczi utca volt a főutca, „posta út”-nak is nevezték. Ekkor Verőce volt Nógrád megye Duna-kijárója.

Látnivalók Verőcén

Római őrtorony. A 4. században emelt kétszintes őrtorony alapjának feltárt maradványai – Vác felé, a település előtt mintegy másfél kilométerre, a 12-es főút mellett – a Duna-mezőben találhatók.

Szent András katolikus templom

Althan Károly váci püspök 1743-ban emeltette. Egyhajós, homlokzati tornyos barokk templom volt. A domboldalon álló építményhez stációsor vezet. A falu minden részéről jól látszik a templom, előre pedig csodálatos kilátás nyílik a Duna-kanyarra. A torony 1907-ben tűzben megsemmisült, az újraépítéskor az eredeti barokk forma helyett gótikus jellegű bádogtornyot kapott. (Lugosi út 6.)

Református templom

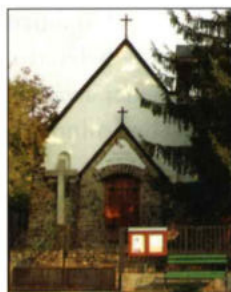
Az 1781-es türelmi rendelet hatására a reformátusok is templomot építhettek (Szilvásy Gábor lelkész idejében), de nem nyílhatott utcára, és nem lehetett tornya. 1785-ben három hónap és 10 nap alatt épült meg. A tornyot 1802–1803-ban építették copf stílusban. (Rákóczi út 43.)

Kárpát-haza temploma

A Katalinpuszta felé vezető Lósi-völgy feletti dombon álló kenyérforma épület alapkövét 2009-ben rakták le.

Szent Kereszt felmagasztalása kápolna

1936-ban Gierg Kálmán terve alapján épült. Az oltár felett Häger Ritta textilművész szövött keresztje látható. A kápolna kertjében első világháborús emlékmű áll. (Árpád út 53.)

A vasútállomás – két nézőpontból

Vendéglátás Verőcén – dunai panorámával

Orthoffer Gusztáv dunaparti vendéglője Nógrádverőce, a kápolnával szemben

Verőce a századfordulón

Az 1848–49-es forradalom és szabadságharc alatt a lakosság honvédekkel és ellátást adott. Nem felejt el a falu a kor hőseit. Nagysándor József honvéd tábornoknak – akinek csapatai a Görgey-hadtest részeként 1849. július 17-én a váci csatában visszaverték Zaussz orosz tábornok seregét – emlékhelyet állított. Csuthy Zsigmond református lelkész előtt tisztelegve – akit Kisvácon mondott beszédéért halálra ítélték – emléktáblát helyeztek el a református templom kertjében.

A 19. század közepétől fellendülés kezdődött. Magyarország első vasútvonalához Verőce már 1848-ban kapcsolódott, 1850-ben vasútállomása épült, és indult a balassagyarmati vonal. Ez kedvezően hatott az ipari létesítmények, a bányaművelés, a mezőgazdaság fejlődésére. Sajnos a század utolsó évtizedeiben a filoxéra elpusztította a szőlőt, a fő megélhetési forrást. A vasút fejlesztése – több falu bekapcsolása – Vácnak kedvezett, Verőce piaci helyzete romlott.

A 19–20. század fordulója jelentős változást hozott Verőce életében. A falut „felfedezték” a nyaralni vágyók. Kialakultak a fürdőzési szokások, és igény nyílt a nyaralás. Budapest közelsége, a jó közlekedés, a Duna-part, a kirándulási lehetőségek ideálisak voltak. Polgárok, tisztviselők, értelmiségiek, művészek jöttek családdal. Gyakran egész nyárra bérelték a „tiszta szobát” – ez munkát, jövedelmet jelentett a helybelieknek.

Hírességek is érkeztek. A „fővárost építő szellemi elit”, Ybl Miklós építész (munkatársaival), Giergl Kálmán építész, Edvi Illés Aladár festő, Endrődi Sebő entomológus, Huszár Károly (Pufi) színész, Meszlényi Róbert zeneszerző, és sok ismert személy pihent, lakott a faluban.

A Duna-part nevezetesen kőfala és a villák építése ekkor kezdődött. A Duna-sor kisvárosi jellegű lett, a helyiek „Mágnás-sor”-nak nevezték. 1911-ben a strand, 1913-ban az első, 1930-ban a második hajóállomás is megépült, igény volt rá.

1933-ban Verőcét hivatalosan üdülőhellyé nyilvánították. Éttermek, panziók, kiadó szobák várták a nyaralókat. A falu, a Duna-part rendezett és tiszta volt.

Üdülőhelyi Szépítő Egylet működött, rendeletekkel biztosították, hogy a település megfeleljen az odaítélt címnek.

Eleven volt a társasági élet. Híresek voltak a Laczuska vendéglőben rendezett Anna-bálok, a Színjátszó kör előadásai, melyekbe bevonták a nyaralókat. Jeles lakója volt a falunak Kodolányi János író (1923–1926), négy regénye született itt, a Verőcéről szóló Kékhegy későbbi keletű. Az 1930-as években Mollinary Gizella, a hányatott sorsú írónő is élt itt, lírai hangulatú verseiben téma a falu és környéke.

A kultúra Verőcén

Verőce irodalmi jelentősége és ismert emberek látogatása köszönhető az 1925-ben ide költözött, és Verőcét halálukig otthonuknak tekintő Rozsnyay Kálmán műgyűjtő-írónak és feleségének, aki NIL néven írta verseit. Ady iránti rajongásuk, műgyűjteményük, a Nyugatos írók-költőkkel kapcsolatuk ismert volt. Ők ajánlották a Devecseri és a Karinthy családnak Verőcét, akik az 1932–38-as évek nyarait itt töltötték. Devecseriné Guthi Erzsébet (író, műfordító) a Búvópatak című könyvében írt Verőcéről, fia, Devecseri Gábor (író, műfordító, költő) versben, prózában örökölte meg élményeit. Karinthy Frigyes, a zseniális író többek között a Nógrádverőcei legenda, Rákászok, Levél a faluból című műveiben írt a településről. Fiai, Gábor verseiben, Ferenc (Cini) prózában örökölte meg a nyarakat. Gyakori látogatójuk volt Móricz Zsigmond és Kosztolányi Dezső. Ismerték és elismerték a helyiek, a nyaralók Kálmán Sándor gazdát, népszínműíró, a falu szülöttét (1898–1975), akit Rozsnyay karolt fel. Hét színművéből kettőt bemutattak.

A 20. században a férfiak a mezőgazdaság mellett gyakran vállaltak ipari jelegű munkát, bejártak Budapestre, Vácra, sokan a vasúton dolgoztak.

A lakosság lelkesen vett részt a falu rendezvényein: szüreti felvonulás, színköri előadások, egyházi ünnepek. Az iskolában jeles pedagógusok tanítottak, szervezték, segítették a kulturális életet. A hajdani mezőváros életét színesítette a nyaralók jelenléte, ellátásuk, a tőlük eltanult fürdőzési szokások, a vízi sportok. Helyi ipari létesítmények – a Keramosz Műhely, a Zsolnay-féle porcelángyár, szövöde, vízimalmok (3), fatelepek (3), téglagyárak (3) (például a Berczeller Mór-féle) foglalkoztatták a lakosságot.

A Horthy-korszakot megelőző első világháborúnak 47, a másodiknak 70 hősi áldozata volt. Trianon után Felvidékről érkezőket fogadott be a falu, a második világháború kezdetén pedig lengyel menekülteket.

1945 után a nehézségek ellenére újraindult az élet. Kitelepítettek, internáltak találtak otthonra Verőcén. Kisüzemek jöttek létre, de később ezek – és a mezőgazdaság is – foglalkozási ágként megszűntek. A kulturális életet az Expressz ifjúsági tábor (Illés-koncertek), festőtelepek (Újpesti Benczúr-kör) színesítették.

Itt éltek és dolgoztak: Magyarúti Béla grafikus-festő, a falu szülötte, Gorka Géza és Gorka Livia keramikusok, Mizser Pál festőművész, Hidvégi Valéria képzőművész. A Makai-villában lakott Kurtág György kétszeres Kossuth-díjas zeneszerző, zongoraművész és kamarazene-tanár. Itt élt Bächer Iván író, újságíró, publicista, könyveiben több verőcei történetet is megírt.

Üdözlői Nógrád-Verőceiről.

Árpád-utca.

A két arcú Árpád út

Egykori helyszínek

A Rákóczi út két arca

A rendszerváltás óta folyamatosan fejlődik a település, gyarapodik a lakosság. 2010 óta önkéntes munkával, a helyi alapítványok szervezésében, az önkormányzat anyagi támogatásával európai színvonalú játszótér épült a Duna mellett. Megújult a fenyveshegyi kilátóhely, és kiépült a Duna menti kerékpárút.

A faluközösség igénye: élhető falu a 21. század emberi igényeinek megteremtésével. Helyi és országos rendezvényeknek kell teret adni a Gorka Múzeum, a Művelődési Ház, a Könyvtár, a Verőcei Műhely programjaival.

Törekvésünk a múltbeli emlékek, a helyi hagyományok megőrzése az oktatási intézmények, a Művelődési Ház, a Könyvtár, a Helytörténeti Kör munkájával.

Rozsnyay Kálmán

NIL, Dapsy Gizella

Gorka Géza

Gorka Livia

KálmánSándor

Karinthy Frigyes

Karinthy Cini és Gábor

Kodolányi János

Devecseri Gábor

Kurtág György

Bächer Iván

Magyarkuti Béla

Nevezetes épületei és lakói

GorKa Géza Kerámiamúzeum

Gorka Géza (1894-1971), az eredetileg festőnek készült keramikus 1923-ban költözött Nógrádverőcére, és kis megszakítással itt élt családjával haláláig. 1927-ben alapította meg kerámiaműhelyét. (Ezt megelőzően a Keramos Műhelyben gyártott kerámiákat.) Motívumkincse paraszti tradíciókra épül. Később egyiptomi, perzsa, reneszánsz és habán elemekkel bővül, és a 20. század technikájával

ötveződik. Neki köszönhető, hogy a kerámiaművészet önálló területként emelkedhetett világszínvonalra.

Apja tradícióját lánya, Gorka Livia (1925-2011) folytatta, akinek avantgárd kerámiaszobrai a múzeumban szintén megtalálhatóak.

A harmadik generáció képviselője, Focht Géza alkotásaiba is betekintést nyerhetünk, ha megtekintjük az állandó kiállítást. (Szamos u. 22.)

Wass Albert Múzeum

A Katalinpuszta felé vezető út mellett, a Lósi-völgyben, közel a Kárpát-haza templomához tekinthetjük meg a Wass Albert hagyatékát őrző múzeumot.

'Emlékhelyek, emléktáblák, szobrok

Nagysándor József 1848-as honvéd tábornok emlékhelye (Dunasor utca)

Első világháborús emlékmű (Szent Kereszt kápolna mellett)

Második világháborús emlékmű (temető)

Csuthy Zsigmond lelkész (1848-49) emléktáblája (református templom kertje)

Malenkij robot emléktábla, kopjafa (Kárpát-haza templom mellett)

1956-os kopjafa (Gorka Múzeum előtti téren)

Ybl Miklós-szobor (cukrászda melletti Duna-lejáró)

Szent Kristóf-szobor (vasútállomás előtt)

Gáza fejedelem-szobor (Főtér)

Palmettás szökőkút (Főtér)

Hétvezér haranglábak (Duna-parti strand)

Keresztelő Szent János-szobor Petőfi u.- Rákóczi út

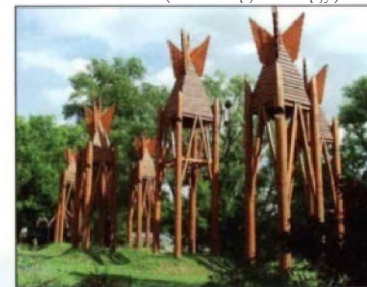
sarok Wass Albert szobra (római katolikus templomnál; a Wass Albert múzeumnál)

Tegzes honfoglaló lovas szobra (Verőce-Magyarkút vasútállomásnál)

Erdei oltár (Csattogó-völgy)

Géza fejedelem-szobor

Hétvezér haranglábak

Keresztelő Szent János

Palmettás szökőkút

Wass Albert-szobor

Tegzes lovasszobor

Giergl Kálmán-nyaralóház

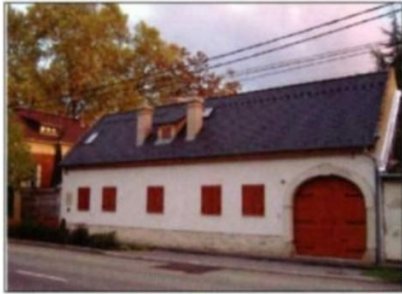

Giergl Kálmán építész Giergl Henrik üvegműves fia, Hauszmann Alajos tanársegédje a Műgyetemen, többek között a New York-palota a Klotild-paloták, a Zeneakadémia tervezője Korb Flórisal. Verőcén épített első házát a Zeneakadémia motívumaival díszítette. (Árpád út 74-76)

Kodolányi János - ház

Kodolányi János író 1923-tól 1926-ig Verőcén élt. A felújított házon emléktábla jelzi, hogy a neves író itt írta a Szép Zsuzska, a Börtön, a Kántor József megdicsőülése, valamint a Szakadékok című műveit. (Árpád út 80.)

*Swadló-, majd Huszár- villa
„Pufi – kastélyként”
ismert*

A 20. század végén eklektikus stílusban épített villa tulajdonosa Swadló Ferenc redőny-gyáros volt, akitől Huszár Károly (Pufi) színész a némafilmek szereplője vásárolta meg a villát, ahol szabadságát töltötte. Ő volt az első magyar némafilm (Pufi cipőt vesz, 1914) főszereplője. Amerikában lett sikeres. Gyakori vendégei közé tartozott – többek között – Karinthy Frigyes író, aki két tárcanovellájában is megörökítette Pufi alakját (Levél a faluból, és a Rákászok). (Eresztvény-hegy, Orom utca 2.)

Migazzi - kastély

feltalálója. (1890-1900). Napjainkban idősek otthona.

Gróf Migazzi Kristóf olasz származású váci püspök nyaralót építtetett (1766-1774) Verőce és Kismaros között. Barokk stílusban tervezte Izodore Carnevale olasz építész. Később klaszicista ízlés szerint alakították át. Híres-hírhedt lakója volt Zubovics Fedor huszárkapitány, a szárazföldi torpedó

Ybl Miklós –féle támfal

Verőcén a Duna – parti támfalegyüttes egyedülálló az országban. Története: Ybl Miklós 1889-ben nyaralót tervezett Sturm Ferencnek Verőcén az Árpád út 58. alatt. Az eklektikus épülethez a Duna áradásai ellena kert végébe támfalat építtetett. Később a parton épülő villák mindegyike hasonló terméskő támfalat kapott. Ez az egységes folyóparti látkép Verőce büszkesége.

Edvi Illés - villa

Edvi Illés Aladár festő (1870-1958) villája ma eredeti formájában átalakításra kerül és a Polgármesteri Hivatal épülete lesz. A család leszármazottja, Edvi Illés Gizella (1871-1944) a Hunnia csipke megalkotója. Az épület mai állapotában már a szép tornyok láthatók. (Árpád út 21.)

Endrődi - villa

A klaszikus Endrődi villa ma Művelődési Ház. Endrődi Sebő entomológus (rovartan), muzeológus volt. Magyarország, ezen belül a Börzsöny hegység faunisztikájával foglalkozott. (Árpád út 20.)

- 1 Római torony
- 2 Nagysándor József-émlékmű
- 3 Hétvezér harangok
- 4 Endrődi Sebő-villa Művelődési Ház
- 5 Edvi Illés-nyaraló
- 6 Palmettás szökőkút Ybl szobor
- 7 Géza fejedelem-szobor
- 8 Keresztelő Szent János-szobor
- 9 Református templom
- 10 Római katolikus templom Wass Albert-szobor
- 11 „Pufi-kastély”
- 12 Gorka Múzeum
- 13 Szent Kristóf-szobor
- 14 Szent Kereszt kápolna
- 15 Migazzi-kastély
- 16 Kodolányi-ház
- 17 Giergl első épített háza
- 18 Giergl öregkori háza
- 19 Ybl- (Sturm Ferenc-) ház
- 20 Willoner panzió
- 21 Kárpát-haza templom
- 22 Tegzes lovasszobor
- 23 Magyarkúti Irma-forrás
Magyarkúti kápolna
- 24 Erdei oltár (Csattogó-völgy)
- 25 Fenyveshegyi kilátó

